

## ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὡς νὰ μὴ ἴσκει ὁ ἀφόρητος καύσων καὶ ἡ ὀχληρὰ σκόνη μετὰ τῆς ἐπιδρομῆς τασούτων ὑποψηφίων δημοτικῶν συμβούλων· ἐρέτος καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα θὰ ἔχωμεν καὶ κοιλιακόν, τύφον. Εἶνε ἀληθῶς περίεργον φαινόμενον αὐτὴ ἡ ἐπιδημία τῶν ἀτυχῶν γεγονότων, καὶ τὸ περιεργότερον ὅλων ἤθελεν εἶσθε, ἐὰν τὸ ἐπιδημικόν τοῦτο νόσημα ἀνεφαίνετο ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Σούτσος βεβαίως θὰ ἔχανε τὴν δημαρχίαν, χωρὶς ἐννοεῖται οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι νὰ ἦσαν βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπ'όφθιαναν νὰ ἐγίνοντο δῆμαρχοι. Πρὸς πρόληψιν πάντων τούτων λίαν ἀξιεπαίνως αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπέχρισαν τοὺς παρὰ τὰ αὐρητήρια τοίχους δι' ἀσδέστου καὶ ἔγραψαν ἐπιδεικτικοτάτους σταυρούς. Μετὰ τὰ δραστήρια ταῦτα μέτρα νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἡσυχάσωμεν τοσούτῳ μᾶλλον, ὥς ἡκούσαμεν, πολλοὶ τῶν ἐσχάτως πτερχήμοφορηθέντων, προσφέρουσιν ἀξιεπαίνως τοὺς σταυροὺς των χάριν τοῦ προφυλακτικοῦ τούτου μέτρου.

\*

Κατὰ τὴν θανατηφόρον ταύτην ἐβδομάδα ἔτυχε νὰ γινῇ καὶ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων δημάρχων. Τὸ δικαστήριον ἀνεκήρυξε τοὺς προταθέντας ἐν οἷς καὶ τὸν κ. Συγγρόν, τὸ ζήτημα τοῦ ὁποίου εἶχε λάβει διαστάσεις κολοσσικής. Ἐν τούτοις ὁ κύρ Ἀνδρέας διὰ δευτέρου τηλεγραφήματος ἐπιμένει καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀρνησίν του, οὕτω δὲ δημιουργεῖται ζήτημα ἀνάλογον πρὸς τὸ περίφημον τοῦ Καπετάν Ἀνδρέα. Ἐχομεν ἕνα κύρ Ἀνδρέαν ἀρνούμενον ἐν Παρίσι καὶ ἕνα κύρ Ἀνδρέαν δεχόμενον ἐν Ἀθήναις. Νὰ ἰδοῦμεν τώρα τί θὰ κάμῃ ὁ κύρ Δῆμος . . . Ἀθηναίων.

\*

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν νεωτέρων ἐλλήνων ἀπεδείχθη τρανῶς καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Δὲν ἐφθάνεν ὅτι ἐδολοφόνησαν τὸν ἀτυχῆ Κυβερνήτην Καποδίστριαν· εἶχον τὸ θάρρος νὰ τὸν προτείνουν καὶ ὡς δῆμαρχον Ἀθηναίων μετὰ τοῦ κ. Σούτσου, τοῦ κ. Κυριακοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μνηστήρων. Τὸ πρωτοδικεῖον δὲν ἀνεκήρυξε τὸν Κυβερνήτην καὶ παρέπεμψε τοὺς ὑποβαλόντας τὴν αἴτησιν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ἐπὶ ἐμπαιγμῷ τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τούτοις ἡ Παλιγγενεσία ἐθεώρησε τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Πρωτοδικείου ὡς ἀντικυβερνητικήν.

\*

Μακραὶ συσκέψεις καὶ μακρὰ διαβούλια γίνονται περὶ τῆς λειτουργίης καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Δρομολογίου Φρενοκομείου, οὗτινος ὅσον οὐπω ἀρχεται ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν. Ἡ κυβερνήσις καὶ οἱ διέποντες τὸ ἱδρυμα φαίνεται ὅτι συναισθάνονται πόσῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἔθνους θὰ ἔχῃ τὸ ἄσυλον αὐτό καὶ διὰ τοῦτο ἀξιεπαίνως προβαίνουν εἰς τὰς ἀποφάσεις των μετ' ἀκρας περισκέψεως.

\*

Καὶ μία σύμπτωσις ἀξιοσημείωτος.

Ὁμοῦ μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος συμπίπτει καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐν Ἀθήναις θαλασσιῶν λουτρῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ.

\*

Ὁ κ. Συγγρός μαθὼν ὅτι ὁ Κυριακὸς παρητήθη τῆς ὑποψηφιότητος ἵνα τὸν ὑποστηρίξῃ λέγεται ὅτι ἔπαθε ἀπό

κυριακὸν τόπον καὶ ὅτι ἐτέλεσε τὴν Κυριακὴν προσευχὴν.

\*

Μεθ' ὅλην τὴν βροχὴν τῶν ἄλλων ζητημάτων ὁ κ. Φιλήμων δὲν λησμονεῖ καὶ τὸ τῆς Μανωλάδος. Προσπαθεῖ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ status quo ante ἀλλ' ὁ ἀδυσώπητος ψηφισθεὶς νόμος τοῦ ἐμποδίζει ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν. Ἀπελπισθεὶς ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης καταφεύγει εἰς τὴν θεῖαν καὶ ζητεῖ ἵνα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀφορίσῃ τοὺς ἐργάτας τῆς τοιαύτης δωρεᾶς, τοὺς Βουλευτάς. Ἐὰν τοῦτο συμβῇ μανθάνομεν ὅτι οἱ κύριοι Βουλευταὶ θὰ συνέλθουν εἰς δευτέραν Σύνοδον τῆς ἐνδεκάτης περιόδου ἥτις θὰ ἀφορίσῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

\*

Εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἀρτόζη.

— Εἶνε ἀσέβεια νὰ ὑβρίζουν καὶ νὰ γιουχαλίζουν τοὺς δημίους. Αὐτοὶ εἶνε τὰ κατ' ἐξοχὴν πλάσματα τοῦ Θεοῦ.

— Πῶς ; . . .

— Βέβηχια. Ὁ Θεὸς δὲν λέγεται Δημιουργός ;

## ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ

Ἀχ ! ἔλα ἔσθ' πλευρὸ μου, καστανή,  
ἡ θάλασσα ἔμπροστά μας ἀπλωμένη  
καὶ ἡ βάρκα μὲ τὸ κάτασπρο πανὶ  
παράμερα ἔσθ' βράχο μᾶς προσμένει.  
Βαρκάρ', ἡ νεότης σου νὰ ζῇ  
στάσου νὰ φύγωμε μαζὶ.

\*

Φυσᾷ τ' ἀγέρι ὁλόδροσο, τρελλό,  
μοσχοβολοῦν τὰ φύλλα ἔσθ' ἀπρογιάλι,  
τὸ κῆμα ποῦ κυλᾷται ἔσθ' γιαλὸ  
ξανάρχεται καὶ ξαναφεύγει πάλι.  
Ἐδῶ, τρελλή μου καστανή  
ἡ βάρκα ἀπλώνει τὸ πανί.

\*

Τὸ κῆμα μουρμουρίζει ἐρωτικά  
ὥς ποῦ νὰ βγῇ ἔσθ' ἄμμο νὰ ξαπλώσῃ  
γλυκειά μου ἀγάπη, ἔλα μυστικά,  
κατεῖς δὲν θὰ μᾶς ὅτ' ἔσθ' νὰ σὲ μαλώσῃ.  
Βαρκάρη, λῦσε τὸ πανί  
νὰ φύγω μὲ τὴν καστανή.

\*

Νὰ πᾶμε μακριὰ ἔσθ' ἐννητεριά,  
εἰσεῖ ποῦ θὰ νὰ κτίσω τὴ φωλιά μου,  
νὰ ζῶ μὲ τὴ θερμὴ σου τὴ ματιὰ  
νὰ ζῇς μὲ τὰ ὁλόθερμα φιλιὰ μου.  
Βαρκάρη, τράβα τὰ κουπιὰ  
καὶ ἐγὼ μ' αὐτὴν θὰ φύγω πειά.

Guerrier

## ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ὁχ ! θὰ πεθάνω, καὶ πονῶ τὴ νεότη μου ν' ἀφῇσαι  
Κάποιος μοῦ μῖσηκε ἔσθ' ἐν καρδίᾳ φαρμακμένο ἀγκάθι !  
Γιατροὶ μοῦ λένε, καὶ γελοῦν ὅσ' ἄνω νὰ τοὺς ρωτήσω.  
«Τέτοιο κακό, ἔσθ' χρόνιά σου, καὶ ποῖος δὲν τὸ ἔχει πάθει !...»  
«Μάγισσα θὰ σὲ μάγεψε, καὶ ἔλα νὰ σὲ ξορκίσω.»  
Μοῦ λέγει καὶ ὁ πνευματικὸς, ποῦ γράμματα ἔχει μάθει—  
Τί λές καππὰ μου ! . . . ἵνα φιλή μὲ φίλεψε ἡ Ξανθούλα,  
Αὐτὴ δὲν εἶνε μάγισσα, αὐτὴ εἶνε ἀγγελόπουλα !

Ω.